

Záhadná houska.

(Okresní soud v Olomouci.)

Obvyklé „Zdar“ zaznělo v chodbě olomouckých jezdeckých kasáren po přečtení rozkazu, mužstvo popadlo šálky a hrnulo se ke kuchyni pro menáž. Měli toho večera kávu, salám a housky. Jelikož vojenské ovzduší je nadmíru zdravé a působí znamenitě na trávicí orgán, zakousl se chutě do žemle svobodník Savyn, sedící u svého kavalce na kufru; v zá-pěti však vyprskl, neboť houska měla přepo-divnou chuť. Přivoněl k ní a zjistil, že divně zapáchá.

„Franto, čuchni k té housce,“ pravil své-mu kamarádu, který tak učinil a znalecky prohlásil, že ta houska smrdí jako bývalé zed-nické sirky.

Savyn položil zbytek housky na desku nad hlavou kavalce a zbytek večere s nemenší chutí snědl.

Troubili večerku. Světla ve světnicích zhasla a vše se ukládalo ke spánku. Savyn hodil ještě okem na desku, má-li vše v po-řádku složeno, a ejhle! Něco tam svítilo. Po-díval se blíže. K svému nemalému úžasu zji-stit, že to svítí ten kousek nedojeděné housky. A ježto byl jedním z pokrokových vojáků, hlásil se s onou houskou k raportu, kde mu byla odebrána a prostřednictvím posádkového velitelství předána byla městské radě k vy-šetření a eventuelnímu potrestání dotyčného olomouckého pekaře, od kterého ihned přestal pluk housky odebíratí.

Městská rada housku zapečetila do balí-čku a poslala ji ústavu ke zkoumání potravin v Brně, který methodou Mitscherlichovou zji-stit, že v housce je kvalitativní přítomnost většího množství fosforu.

V důsledku toho byl dotyčný pekař obža-lován a minulý týden konalo se přelíčení, při kterém výrobce prohlásil, že je to pro něho nevysvětlitelné, ježto s fosforem nikdy nepra-coval.

Soud pak pekaře pro nedostatek důkazů osvobodil, takže svítící houska zůstane navždy záhadou.

Z CIZINY

Nemanželský otec vydával se za mrtvého.

Tragikomická historka odehrála se v Han-noversku. Jistý mladý dělník udržoval delší dobu známost s mladou hezkou dívčinou. Zná-most stala se brzy intimní a jak přečasto bý-vá, „nezůstala bez následků“. Dívka hleděla vstříc radostné události sice s obavami, ale přece jen s jistou důvěrou, že její milenec, nemanželský otec jejího příštího dítěátka, ji neopustí; ale stalo se jinak.

Za nedlouho po onom dnu, kdy dívka své sladké tajemství milenci sdělila, obdržela od něj dopis, že nemůže k ní přijít, poněvadž leží těžce nemocen v nemocnici. A netrvalo dlouho, a přišel druhý dopis, v němž správa

nemocnice jí sdělovala, že její milý po dlou-hém a těžkém utrpení vypustil ducha a ze-mřel.

Ubohá byla blízka zoufalství. Tolik se bála té těžké hodinky, jež jí měla nastati, jen tou jedinou nadějí se těšila, že její milý jí zůsta-ne věrným a že v něm bude mítí pevnou opo-ru a snad později docela manžela. A nyní ta-ková hrozná zpráva, že zemřel v nemocnici, aniž by ona byla mohla býti u něj, neboť ve svém prvním dopise nenapsal jí, v které ne-mocnici vlastně leží.

Ale pak, když vzpamatovala se trochu ze svého zármutku, pojala jakousi nedůvěru. Snad hlas jejího srdce jí říkal, že její milý nezemřel, snad zpráva z nemocnice nezdála se jí býti tak šepsanou, jak úřední zprávy býva-jí — zkrátka chtěla se přesvědčiti, kdy a kde a jak její milý skutečně zemřel. Vydala se do nemocnice — a tam se dověděla, že zpráva je falšovaná. Ihned potom zjistila, že domnělý mrtvý je živ a zdrav a že se raduje z toho, jak se pěkně krásně vyzul z otcovských svých povinností...

Dívka nemohla se těšiti z toho, že její mi-lý je na živu, poněvadž viděla, že jeho láska k ní šla jenom až k tomu otcovství, a že od okamžiku, kdy se o něm dověděl, snažil se svého závazku k ní se za každou cenu zpros-títi a veškerá pouta k ní ho vřící přetrhati, byt i třeba podvodem. Přemýšlela celá ne-šťastná, co má dělati, má-li ho jako podvod-níka udati, anebo doufati, že se k ní přec ještě vrátí.

Než ještě se náležitě rozmyslila, byl již u ní detektiv, který již o celé věci byl podrobně informován. Správa nemocnice totiž poda-la na „zesnulého“ trestní oznámení a detektiv byl vyslán věc vyšetřiti a oklamanou milenku pozvatí ke svědeckému výslechu.

Poslední jednání odehrálo se před kmet-ským soudem v Halberstadtu u Hannoveru. Obžalovaný milenec vymlouval se, že nechtěl se vyhnouti svým otcovským povinnostem, ný-brž že zprávu o svém úmrtí myslil jen jako nevinný žertík. Soud však takovým „žertům“ nechtěl rozuměti, uznal ho vinným těžkým falšováním dokumentů a odsoudil ho za to na jeden měsíc do vězení.

Nic mu tedy nebylo platno, že „umřel“, otcovství a alimentům neujde.

Vrah přísedícím kmetského soudu.

V říjnu minulého roku byla v okolí Ham-burku spáchána vražda, jejíž obětí byla dva-cetiletá sličná dívka. Vrah byl za čas vypátrán v osobě 38letého pekaře Otty Herwede, jenž dívku vylákal na výlet, na osamělém místě pokoušel se ji znásilnit a když mu kladla zoufalý odpor, probodal jí nožem hrdlo, takže ubohá vykrvácela. Mrtvolu hodil vrah do vý-škalové jímky jedné továrny v okolí Hambur-ku, kde teprve po pěti týdnech byla nalezena. V těchto pěti týdnech, kdy zmizelá dívka byla pohřešována, byl Otto Herwede jednou kme-tem a zasedal právě při líčení s jistým dělní-

kem, jenž byl obžalován ze zločinu násilného smilstva...

Když mrtvola zavražděné dívky byla v jímcích nalezena, podařilo se brzy usvědčiti jejího vraha v osobě toho, jenž nedávno zasedal jako kmet...

Zvrhlý vrah byl v těchto dnech postaven před hamburský soud a žaloba kladla mu za vinu ještě několik pokusů násilného smilstva, při nichž Herwede rovněž používal nože jako zastravovací prostředku. Ve dvou případech skutečně násilí se mu zdařilo.

Soud uznal ho vinným v plném rozsahu bez přiznání jakýchkoli polehčujících okolností a odsoudil ho k trestu smrti.

RŮZNÉ ZPRÁVY

Osobní. První státní zástupce dr. Bernard Papík od pražského státního zastupitelství, jmenován byl v minulých dnech náhradním přísedícím volebního soudu za stranu republikánskou. Gratulujeme!

Zabavené hodiny pana starosty

aneb: **Koho svrbí, ten se drbe.**

Tichý a klidný říčanský kraj byl v poslední době postižen velikou, ba tak říkajíc, světodějnou událostí. V Radošovicích čís. 30 spatřil tam totiž světlo světa nový, veledůležitý a velemoudrý časopis, jemuž jeho kmotříčkové a kmetříčky dali do vínku jméno „Říčanský Kraj“.

Sotvaže tento nový bojovník za svatá práva člověčí se vyklubal z vajíčka a jakž takž oschl, upřel svá zmužilá očka do světa a hle! Spatřil naši „Soudní Síň“ a v ní v čísle 7. soudní referát „Zabavené hodiny pana starosty“.

V referátu tom, počínajícím slovy: „V jednom městě nedaleko Prahy“, nebyl vůbec nikdo jmenován, ale novorozený „Říčanský Kraj“ hned pojal povinnou nedůvěru a řekl si zdumčivě: „Ha, my máme taky pana starostu. Což aby se tento scudný případ týkal právě našeho pana starosty?“

Počal čísti a čím dále četl, tím více se mu uši špičatily. Jakže? Hodně přirážek a ještě více bláta — palác postavený milionovým nákladem — počestné řemeslo její omrzelo — nejen že už nezdravil těch, jimž dříve spravoval kalhoty, nýbrž neděkoval už ani ma jejich uctivé pozdravy — — ha! to nemůže býti nikdo jiný než náš pan starosta, ano, toť jistě on!

A „Říčanský Kraj“ se nabobtnal a ve svém od narození Kristova druhém čísle přinesl pod titulem „Zabavené hodiny pana starosty“ úvodník, v němž se na nás zle vykasal.

Ten úvodník je ohromný. Duní to v něm pemstou Hospodina jako ve starozákonních proroctvích, oheň a síra dšší z něj na svět, na ten bídný a prachzkažený svět, jemuž není svatým ani majestát pana starosty. Při čtení toho úvodníku vstávají člověku vlasy na hlavě. Když ho dočtete, pokřičujete se v posvátné hrůze a řeknete si: „Pánbůh s námi a zlé pryč! Podle toho je popozejtří konec světa!“

Hradby Jericha by se rozsypaly před troubou „Říčanského Kraje“. Ale my jen suše odpovídáme toto:

Referát náš netýkal se vůbec pana starosty města Říčan, jež vůbec nemáme čest znáti ani podle jména, nýbrž týkal se starosty města docela jiného! Už jsme také dostali opravu od jiného pana starosty z jiného města, ale poněvadž oprava ta nevyvrací nic z fakt uvedených v našem referátě, neuveřejnili jsme ji.

Jen si tak potichu myslíme: To asi má říčanský pan starosta radost, že se ho přehorlivý „Říčanský Kraj“ tak předúkladně zastal!
Redakce.

ROZHODNUTÍ NEJVYŠŠÍCH SOUDŮ

Zástup a shromáždění. Pojem „více lidí“ liší se od pojmu „veřejnosti“ tím, že jde tam o počet osob tak omezený, že jej možno na první pohled ihned určit, kdežto zde nikoliv. Pro pojem „zástupu“ nebo „shromáždění“ nezáleží na tom, zda jde o jednolitou skupinu či o více skupinek či jednotlivců od sebe místně oddělených, pak-li přes to může čin býti postřehnut větším počtem lidí. (Rozhodnutí Nejv. soudu v Brně, Zm I 675/2.)

PRÁVNÍ RÁDCE

Řídí JUDr. Emil Hartmann, advokát v Praze.
V této rubrice udílíme bezplatně skutečným předplatitelům a stálým odběratelům stručné právní porady.
Zvláštními dopisy se neodpovídá.

Č. L. 7896. Na Váš byt platí přirozené ochrana nájemníků. Jestliže majitel domu prokáže, že potřebuje Váš byt nutně pro sebe a jestliže Vám opatří náhradní byt, který soud uzná za dostatečný, může soud udělit svolení k výpovědi. To ovšem předpokládá, že uzavřená byla nájemní smlouva na dobu neurčitou. Byla-li smlouvena nájemní smlouva na určitou dobu jednoho roku, pak nemůže Vám před uplynutím této smluvní doby býti vůbec dána výpověď.

J. V. I. Pro přestupky stavebního řádu platí tytéž promlčecí lhůty, jako pro všechny ostatní přestupky podle trestního zákona dle výše trestu a to jestliže jest pohroženo v zákoně trestem prostého vězení bez zostření anebo pokutou do 100 Kč, jest promlčecí lhůta tříměsíční; jestliže jest hroženo trestem vězení se zostřením nebo pokutou do 400 Kč, jest promlčecí lhůta šestiměsíční, při všech přestupcích tíže trestných jest pak promlčecí lhůta jeden rok.

K. H. M. Věci, které byly na najatý předmět vsazeny, jsou zákonnou zástavou za zaplacení dlužného nájemného, takže namontovaného stroje může býti k tomuto účelu použito. Ke krytí ostatních nároků z nájemní smlouvy stačí zajisté kauce. Nároky musejí býti uplatněny soudně, a poněvadž věc zdá se býti dosti komplikovanou, jest ve Vašem zájmu, abyste se dali zastupovat advokátem. Demontáž stroje zatím nepovolujte.